

טהור ותקדוש ברוך הוא משבוע עפם, וראיתי מה שלא נתנו לי רשות לומר. ושאלתי אותם, אמרתי של מי ה公报 הזה? אמרו לי, של אותם שאחבי את רבונם באוטו העולם. וממה שראיתי הוואר נפשי ולבבי, ועל כן פנוי מתחיכות. אמר לו רבי אבא, אשרי חילך, אבל התורה מעידה עליהם שפטות (שעה סד) עין לא ראתה אליהם זולתך יעשה למחפה לו. אמר לו רבי יהודה, הרי שאלו החרים, זה שפטות יעשה, היה

ازיך לו להיות מעשה!

אמר לו, הרי נתבאר, אבל סוד הדבר הינו שפטות (תחים כ) לחותות בנטם כי ולבקר בהיכלון. ופרשיה,نعم ה', אותו שבאה מהעתיק הקדוש שהקדוש ברוך הוא משבוע עבון, שהרי אותו עם יצא מהעתיק. ולבקר בהיכלון, בהיכל העליון על הפל. אף פאן, עין לא ראתה אליהם זולתך יעשה - מי? אותו העתיק הנפטר של הפל, שהרי בו פלו. אמר לו, וראי לך הוא. אשרי חילם של אותם שפטות רבונם נרביקם בהם, לאלה אין שעור לחילם בעולם ההוא.

אמר רבי יצחק, פאה מדורים על מדורים יש לצדייקם בעולם ההוא, והמודר העליון של הפל - אותם שנתקשרה בהם אהבת רבונם, שהרי מדורם נקשר להיכל שעולה על הפל. מה הטעם? משום שהקדוש ברוך הוא מתחער בזה.

בא וראה, (הכל אהבה) ההייכל הוה נקרא אהבה, ובשביל אהבה הפל קים, כתוב (שיר השירים ח) מים ובים לא יוכלו לכבות את אהבה. והפל קים באהבה, שהרי שם הקדוש בז נמצא,

בריך הוא משבוע בהו. וחייבנו מה שלא יתבו לי רשותא למימר. ושיילנא לוין, אמינו, הא יקרה דמן הוא אמר לו, מאנון דרHIGHMI למאיריהון בהו עולם. וממה דחמיית, נפשαι ולבאי אתנהיר, ועל דא אנפאי חייבין.

אמר ליה רבי אבא, זפאה חולקך, אבל אמרו ליה ראתה אלהים זולתך יעשה למחפה לו. אמר ליה רבי יהודה, דא שאילו חבריא, דא דכתיב יעשה, תעשה מיבעי ליה.

אמר ליה, הא אמר. אבל רוזא דמלחה, הינו דכתיב, (תחים כ) לחזות בנעם יי' ולבקר בהיכלון. ואוקמיה,نعم יי', והוא דאתיא מעתקא קידישא, קידישא בריך הוא משבוע ביתה. דהא ההוא נעם מעתקא נפקא. ולבקר בהיכלון, בהיכלא עילאה על פלא. אוף הכא, עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה. מאן ההוא עתיקא סתימא דכלא, דהא ביה פלייא, אמר ליה, ודי כי הוא. זפאה חולקיהון דאינון דרHIGHMI למאיריהון מתಡבקון בהו, לאlein לית שעורא לחולקיהון בהו עולם.

אמר רבי יצחק, כמה מדוריין על מדוריין אית להו לצדייקיה בהו עולם, ומדוריין עלאה דכלא, אינון דרHIGHMI דמאיריהון אתקשר בהיכלא דסליק על פלא. מאי טעמא, בגין דקידושא בריך הוא בהאי אתעטר.

הא חזי, (ס"א לא אהבה) היכלא דא, אהבה אתקשר, ובגין אהבה קיימא כלא. כמה דכתיב, (שיר השירים ח) מים ובים לא יוכלו לכבות את אהבה. וככלא ברHIGHMI קיימא, דהא